

بیت العدل اعظم می فرمایند:

" افراد احباء باید در انجام امر مهم تبلیغ که از جمله وظایف روحانی و تخطی ناپذیر هر فرد بهائی است بیش از پیش کوشا باشند . هیچ فرصتی را از دست ندهند " .

پیام مورخ ۸ تیر ماه ۱۳۸۵

عنوان: " تبلیغ امرالله و اطاعت از حکومت "

قسمت روحانی

۱. به انتخاب ناظم (به راهنمای ناظمین مراجعه شود)

قسمت اداری

۲. توقیع منبع حضرت ولی امرالله

۳. قسمتهائی از بیانیه بیت العدل اعظم الهی درباره اطاعت از حکومت و تبلیغ امرالله (در دو قسمت)

۴. بحث و مشورت

قسمت اجتماعی

۵. برنامه نوگلان بوستان الهی

۶. الفت و پذیرائی

۷. مناجات خاتمه به انتخاب تلاوت کننده

با تقدیم گرمترین اشواق بهائی ، سپاسگزاریم که شما عزیزان ، جریان تحولات برنامه های ضیافت را فعلاً نه حمایت و تقویت می فرمائید . این برنامه با عنوان اطاعت از حکومت و تبلیغ امرالله ارائه گردیده است. از آنجا که محور کلی برنامه از بیانیه بیت العدل اعظم الهی با عنوان " اطاعت از حکومت و تبلیغ امرالله " اقتباس شده است ، لذا مطالعه مجدد این بیانیه توصیه می گردد.

به عنوان نمونه یک نص از حضرت عبدالبهاء خدمتتان تقدیم می گردد که در صورت صلاحدید ، می توانید مورد استفاده قرار دهید: حضرت عبدالبهاء می فرمایند ، قوله العزیز:

" بر ما فرض و واجب است اطاعت به حکومت در نهایت صداقت و امانت و دیانت و همچنین حسن معامله با عموم ملت بلکه با جمیع عالم ... باری مقصود این است زنهار زنهار در امور سیاسی قطعاً مکالمه ننمائید و به صداقت به حکومت معامله ننمائید . کاری به کاری نداشته باشید و با هیچ حزبی همداستان نگردید . مطیع حکومت باشید و خیر خواه ملت و به تبلیغ امرالله و نشر نفعات الله مشغول گردید و به تربیت نفوس پردازید " .

منتخبات مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۲ ص ۲۰

۴. قسمت‌هایی از بیانیه بیت العدل اعظم الهی درباره اطاعت از حکومت و تبلیغ امرالله

حضرت ولی امرالله می فرمایند که مفهوم بیان مبارک حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا در مورد این وظیفه ، " اطاعت از حکومت قانونی وقت ، علی رغم نوع آن " می باشد ؛ ولی معهذا این اطاعت ، با وجود تأکیدات شدید در آثار مبارکه ، جنبه مطلق ندارد . در یکی از دستخط هائی که به دستور حضرت ولی امرالله به زبان انگلیسی نوشته شده است و ترجمه آن اینجا نقل می گردد ، می فرمایند که احباء " نباید در تحت هیچ شرایطی اجازه دهند که معتقدات عمیق دینی آنان توسط هیچ مرجع دولتی مورد تجاوز و تهاجم قرار گیرد . " احبای عزیز الهی در این مورد باید " تفاوتی بنیادی و مهم " بین مسائل روحانی و اداری قائل شوند . در توقیعی صادر از کلک مطهر حضرت ولی امرالله به زبان انگلیسی این تفاوت تشریح شده که ترجمه ای از آن چنین است : " اگر چه وظائفی که جنبه روحانی دارد مقدس و تخطی ناپذیر است و بنابراین نمی تواند مورد مصالحه قرار بگیرد ، ولی مسائل اداری ثانوی و انعطاف پذیر است و نتیجتاً می توان آن را قربانی اطاعت قوانین حکومت نمود . " بیان حضرت بهاءالله در کتاب عهدی که در آن تفاوت بین قلمرو قدرت ملوک و عرصه امور الهی را روشن فرموده اند ، موجب تیز بینی و افزایش آگاهی شخص نسبت به ماهیت تفاوت حساسی که بهائیان موظف به تشخیص آن هستند ، می شود . در این مقام جمال مبارک امور دنیوی را به سلاطین و ملوک محول فرموده ، " قلوب را " به نفس مظهر ظهور کلی الهی اختصاص می دهند .

قلب انسان محل ظهور ایمان و تجلی گاه حقایق رحمان است . آمادگی برای اعتراف به تعهدات روحانی و ابراز ایمان به عنوان وسیله ای برای آگاهی دیگران از اعتقادات خصوصی شخص ، نشانه صداقت و شرافت فرد است . هیچ حکومت و یا مرجع قدرتی نباید به خود اجازه دهد و یا امکان آن را داشته باشد که یک چنین حق طبیعی انسانی را پایمال نماید .

۳. حضرت ولی امرالله می فرمایند ، قوله المتین :

"در امور اداری چنانچه از قبل تأیید و تصریح گشت ، اطاعت اولیای امور از فرائض حتمیه اهل بهاء و واجبات مقدسه آنان محسوب ؛ ولی در امور وجدانیه که تعلق به معتقدات دارد ، اهل بهاء و متمسکین به شریعه مقدسه سمحاء ، شهادت را بر اطاعت ترجیح می دهند " .

توقیعات مبارکه ج ۳ ص ۱۳۰

۴. قسمتهائی از بیانیه بیت العدل اعظم الهی درباره اطاعت از حکومت و تبلیغ امرالله

افضل اعمال

ایمان احساسی باطنی و آکنده از اشتیاق برای جلوه نمودن در قالب کلام و عمل می باشد . تبلیغ این دو را به هم می آمیزد . تبلیغ که به عنوان " افضل " اعمال از جانب حق توصیف شده از جمله وظائف روحانیست که هر فرد بهائی در آثار مبارکه به انجام آن موظف شده است . بدین ترتیب تبلیغ ، امری وجدانی و به طور قطع جاذب تأییدات روح القدس است . پیروان حضرت بهاءالله که به انجام وظیفه ای این چنین بنیادی برای ابراز ایمان اشتغال دارند آن را مجرائی برای وصول عنایات الهی و پاداش ربّانی که آرزوی هر فرد آگاه است ، می دانند . تحت تأثیر قوه محرکه این آگاهی روحانی ، هر فرد بهائی وجداناً حق ابراز عقیده خود را ، چه از طریق اظهار و اقرار و چه ارائه آن به دیگران ، به دور از دخالت هر مرجع قدرت دنیوی ، محفوظ و مسلم می داند . این درک و آگاهی موجب شد که هزاران روح پاک از نیاکان روحانی ما در ایران در مقابل تهدید ، نثار جان شیرین را به تبری دین و یا ممنوعیت ابراز عقیده ترجیح دادند . همین درک در جامعه مظلوم بهائی ایران ، امروز نیز حکم فرما است .